

YALNIZLIK MONARŞİSİ

bak yeniden doğuyorsun
eski çağlardan başlıyor milat
yakanda bir iğnenin yalnızlığını taşıyorsun
ipliğinden sökülüyor umutlar

ellerinde bir yarayım
sen ellerini dikemiyorsun

yazı icat ediliyor
kitabelerde unutuyorsun adımı
kuşlar gagasıyla hatırlatıyor
hatırlamıyorsun

kalbimden mevsimler soluyor
dökülen yapraklarla dolduruyorum gözlerimi

göç ediyorsun
insanlar ayrılıyor imparatorluklar ayrılıyor
gidiyorsun koskoca bir devir ayrılıyor tarihten
kavimlerden arta kalıyorsun
tek başına

İstanbul fethediliyor
karadan yürüyor gemiler
halatlar elleri parçalıyor
senden öğreniyorum sevmeyi
çünkü ellerin kanıyor

susuyorsun
bir ihtilal başlıyor
bir başıma egemen olamıyorum
sen içimdeki krallıkları parçalıyorsun!